

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Piątek dnia 16 Stycznia v. s. 1820 roku

Observacje meteorologiczne.	Czas obserwacji	Wysokość Barom.	wys. Ther. Reau.	Wiatry	Odmia. w powie.
}	dnia 15 godz. 3 z polu.	27 cal. 10, 5, lin	- 4, stopn.	Zachodni	Pochmurno
	- 15 godz. 9 wiecz.	27 - 9, 8, -	- 5 -	Zachodni	Pochmurno
	- 16 godz. 7 zran.	27 - 8, 6, -	- 6, -	Zachodni	Pochmurno

PRUSSY.

Berlin dnia 11 stycznia. Przybyli tu z Poznania JOO. Xięstwo Jchmość Radziwiłłowie, namiestnik w Wielkim Xięstwie poznańskim, z rodziną swoją.

Nowa umowa graniczna między Prussami i Saxonią obejmuje 31 artykułów. Stanowi, iż niewymienione traktatem pokoju części jednego kraju, opasane terytoryum drugiego kraju, mają pozostać w dotychczasowym stanie posiadania. Linia graniczna ma być oznaczona według tej umowy. Ministerium saskie ułoży się z weymarskim względem zatargów granicznych, i odstąpionego przez Prussy obwodu neustädtzkiego, W. Xięstwu Weymarskiemu.

NIEMCY.

Od brzegów Menu, dnia 4 stycznia.

Dnia 20 z. m. o godzinie 7 zrana dało się uczuć w *Mittelwalde* trzęsienie ziemi, w kierunku od południa ku północy. Trwało blisko 8 sekund. Wiatr był mały południowy, a powietrze wilgotne z przyczyny padającego przez 5 dni deszczu. Ciepłomierz według *Reaumur* okazywał 4 stopnie ciepła.

Słychać o zwinięciu 16 batalionów milicyi hannowerskiej.

AUSTRYA.

z Wiednia dnia 8 stycznia.

Kommissya wyznaczona do roztrząśnienia czynności funduszu na umorzenie długów skarbowych, zdała sprawę N. Cesarzowi o jego stanie w przeciągu czasu od 1 marca do ostatniego sierpnia r. z, wykupiono obligacyi nowego długu procentowego za 8 milionów 64,285 zł. ryń. a ogółem od 1 marca 1817 za 30,285,512 zł. ryń. obligacyi zaś dawniejszego długu wyjęto z biegu za 5,596,701 zł. ryń. całkowita ilość umorzonych obligacyi dawniejszego długu wynosi 13 milionów 48,914 zł. ryń. 46 kr. z których d. 4 sierpnia 1819 r. publicznie spalono za 5 milionów 596,701 zł. ryń. 50 $\frac{1}{2}$ krajcarów.

ANGLIA.

Londyn, dnia 1 stycznia. Zaczynamy odbierać pomysłniejsze wiadomości z okolic, gdzie są rękodzielnie. Z powodu zamówionych na przysłać wiosnę różnych towarów, właściciele

rękodzielnicy w kilku miastach dali zasiłek pieniężny biednym robotnikom.

Podług wydrukowanego na rozkaz izby niższej rachunku całego długu angielskiego wraz z pożyczkami dla Austrii i Portugalii, wynosił on w 1786 roku, 238 milionów 231,248 funtów szterlingów. W czasie pokoju aż do roku 1793 zmniejszył się powoli, i wynosił jeszcze 227 milionów 989,149 funt. szterl. potem zaś raptem urosł i powiększył się ciągle aż do roku bieżącego, a d. 5 stycznia 1819, wynosił 1,181 milionów 502,362 funt. szterl.

W 147 parafiach miasta Londynu, przedmieścia *Westminster* i okolic, urodziło się od 15 grudnia 1818 roku, do 14 tegoż miesiąca 1819 roku, 24,300 dzieci, umarło 19,228 osób, między którymi było 666 mających od lat 80 do 90, 144 od lat 90 do 100; a jedna osoba, która dożyła 103 lat.

Czytamy w gazecie *Morning-Chronicle*: — „Ostatni bil, który nadwierała prawa ludu, został wczoraj potwierdzony przez Xiążęcia Rejenta. Ministrowie więc okazali swego, i w ręku swoim mają władzę, której mocno pragnęli. Postarali się o większość kresek w izbie, tak dalece, iż na wszystko, nawet bez zwyczajnego roztrząśnienia, zezwolono.”

List prywatny z Londynu wyraża: — „Kończą się już obrady parlamentu. Nigdy nie było pracowitszego posiedzenia, nigdy sessye tak długo nie trwały, nigdy krótszej niedoznawaly przerwy, jak teraz. Słyszeliśmy wymowne głosy ministrów i reprezentantów narodu. Zmieniła się postać kraju. Stałość parlamentu dała dzielny odpor buntowi, który się zuchwale woiskał do izby. Dobrze myślący, których dawniej szalona zuchwałość radykalistów (stronników poprawy parlamentu) do milczenia przywiodła, wynurzyli prawdziwe swoje uczucia. Nigdzie w żadnym kraju nie okazała się tak zbawienna w podobnym razie odmiana. Dobre usiłowania wzięły górę. Radykalizm wyszedł z mody. Rzucają błotem na *Hunta* i mówców jakobińskich. Naród nie potrzebuje innej pomocy, jak tylko swoich reprezentantów, którzy obowiązków swoich zaszczytnie dopełnili. Parlament był tłumaczem prawdziwego sposobu myślenia ohywateli; znikąd nie podano próby przeciwko wniesionym bilom, wyjąwszy tylko z *Westminster* i *Southwark*. Każdy bowiem wiedział, iż w Anglii znaczna większość

daleką jest od popierania niszczącego systemu zdrayców kraju. Niech jak chcą krzyczą na prawo o wyborach, nie potrafią oprzeć się większości członków parlamentu. Za 8 dni wy-pocznemy po wielu pracach, i wolno oddychać będziemy. Papiery skarbowe podnoszą się w ce-nie. Kupcy mają nadzieję, iż na wiosnę handel zakwitnie, lubo strona opozycyjna wielki u-bytek w dochodach krajowych przepowiada.“

Gazety tutejsze napelnione są uwagami nad bezimiennym paszkwilem, który Panu *Canning* zagraża śmiercią, jeśli nie zaniecha szy-derstw w mowach swoich w parlamencie.

Pisemko Pana *Heathfield* sprawiło tu (pisze *Kuryer*) nadzwyczajne wrażenie. Dla umo-rzenia połowy długu narodowego, radzi usta-nowić dodatkowy podatek po 15 od sta od wszelkiej własności, przez co oszczędzi się 20 milionów funt. szterl. wydatku na opłatę pro-wizyi. Pisemko to, drukowane kosztem autora, rozdano członkom parlamentu i publicznym ur-zędnikom. Każdy czuje potrzebę tak mądre-go planu, i zbawienne jego skutki przewiduje. Przyniosłby ubogim ulgę w podatkach, osłabiłby buntowniczych demagogów i przywróciłby po-wszeczną spokojność, tak dalece, iż odejmując uciskom i próżniactwu wszelki pozór wyma-gania wsparcia od publiczności, poda pracowitej klasie sposobność poprawienia losu swo-jego.

Pęknięcie kotła maszyny parowej w *Haar-wood* przyprawiło 4 ludzi o śmierć a 3 o kaletwo. W domu zaś, gdzie była machina, nie pozostał kamień na kamieniu.

Sprowadzono tu niedawno największy ame-tyst, jaki kiedy widziano; ma dwie stopy dłu-gości, a 14 cali szerokości, jest pięknego zie-lonego koloru, i waży 150 funtów. Kupiec, do którego należy, nie chcąc opłacać wielkiego cła, podał wartość jego tylko 65 funt. szterl. Zabrała go więc komora, i podług zwyczaju, wystawi na publiczną sprzedaż.

PARLAMENT.

Izba wyższa.

Na sęssyi dnia 29 z. m. przeczytano trzeci raz bil względem opłaty stęplowej od małych pisemek. Lord *Ellenborough*, najwyższy sędzia, przypominając izbie bolesną sprawę Pana *Hone*, oświadczył, iż wspomniany bil ściąga się tylko do tych pism, które *ubogiemi* nazywają, to jest wszelkich pism gorszących, podburza-jących namiętności ubogich ludzi, którzy by-najmniej polityczney wolności druku nie po-trzebują; nie można bowiem obiecywać sobie żadney ztąd korzyści, gdyby między tkaczami znajdowali się filozofowie. Nazajutrz po za-twierdzeniu tak wspomnionego bilu jako też czterech innych, odłożyła izba obrady do 15 lu-tego.

Izba niższa.

Na sessyi dnia 30 z. m. oświadczył P. *Gren-fell*, iż dla tego był niedawno przeciwny po-daney prośbie kilku kupców londyńskich, że jey jeszcze wtędy nie czytał. Gdy zaś podpisali ją najznakomitsi bankierowie, jako to *Baring*, *Ingles*, *Paget* i inni nie myśli więc nie jey za-rzucać.

Lord *Castlereagh* zapewnił, iż rząd utrzy-ma uchwałę parlamentu względem wypłaty go-

tówemi pieniędzmi z banku, a to dla utrzyma-nia kredytu.

Po zapowiedzeniu niektórych wniosków o środkach obmyślenia roboty dla ubogich, od-łożyła izba obrady do 15 lutego.

Gdy P. *Tierney* mówił niedawno w izbie, zaczęto mocno kaszlać na prawey stronie. O-brócił się zimną krwią i rzekł: *Kaszlaycie WPa-nowie jak chcecie; będę mówił godzinę dłużej, i nic więcej na tēm nie zyskacie.*

FRANCYA

(z gaz. berl. i kor. hamb.) Paryż, dnia 1 sty-cznia. Wczoray po mszy przymował Król w sali tronowej powinszowania od deputacyi obu izb, oraz oświadczony sobie przez arcy-biskupa paryzkiego hold duchowieństwa. Po-tém udał się Król Jmó do sali pokoju, gdzie mu złożyły uszanowanie obadwa konsystorze ewangelickie, a po nich główny konsystorz i-zraelski.

Monitor zawiera tymczasowe prawo ze-zwalające pobierać na rok 1820 sześć dwóna-stych części dotychczasowych podatków.

Xiężniczki i wiele dam ze znakomitszego stanu zakończyły rok stary dziełem dobroczyn-ności i miłości bliźniego. Pani *de la Tour du Pin* założyła w hotelu *Viosmenil* instytut dla ubogich haftarek szwaczek i t. d., gdzie znajdują prace i sposób do życia. Roboty ich sprzedają się na licznem zebraniu przez licytacyą, i drożey są płacone nad wartość. Szczególniey zaś powie-dzieć to można o robotach Xiężney *Angouleme* i Xiężney *Berry*, o które się kupujący do-bijali. Obiedwie Xiężny kupiły robot za 20000 fr.

Dawniejsza Królowa hiszpańska przybyła tu przed kilku dniami i wysiadła w hotelu swoim na przedmiesciu *Saint Germain*.

Baron *Talleyrand* mianowany jest prefe-ktem Korsyki.

Minister woyny wydał do wszystkich je-nerał poruczników, dowódców dywizyjnych i półkowników wszelkiej broni pismo okolne, w którym zwraca uwagę ich na pisma bun-townicze, jakie w wielu garnizonach rozrzuczo-ne zostały w zbrodniczym zamiarze uwiedze-nia żołnierzy i rozwolnienia subordynacyi. Wzy-wa ich, aby podwoili swą baczność, i ściślej aniżeli kiedy, postrzegali karności wojskowej.

W ciągu przyszłego tygodnia w izbie deputo-wanych uczynione będzie ze strony rządu wniesienie, względem prawa mającego na baczeniu zabezpieczenie wolności osobistey.

Pracują z pośpiechem około kanału *Mon-sieur* (dawniey *Napoleon* zwanego), mającym połączyć *Ren* z *Rodanem*. Przedsiębiorcy zo-bowiązali się ukończyć go w przeciągu 18 miesięcy.

Podług listów z Francyi południowey, o-statnie wypadki paryzkie sprawiły tam mię-dzy partyjami wielkie poruszenia, które szczę-ściem nie pociągnęły jeszcze zadanych nieprzy-jemnych skutków.

Miasta francuzkie idą na wyścigi w wy-stawianiu pomników wielkim ludziom, którym za kolebkę służyły. Popiersie *Rasyna* (*Racino*) stawią w *Laon*, a posąg jego w *la Ferte-Mil-lon*, rodzinném jego mieyscu. W *Versailles* wy-stawione będzie popiersie urodzonemu w mu-rach tego miasta pocięciu *Ducis*. Posąg *Lafon-*

tena ma być wystawiony w *Chateau-Thierry*, gdzie się urodził. Popiersie *Montenia* (*Montaignes*) wzniesione będzie w rodzinnym jego mieście *Bordeaux*. Minister spraw wewnętrznych kupił obraz wystawiający *Joannę d'Arc*, przeznaczony do mieszkania tej bohaterki, w *Don remy*.

Gazeta *Observateur Neustrien* donosi: „Misjonarze, którzy zmuszeni byli opuścić *Brest*, znajdują się teraz w *Lifieux*, gdzie się wierni dla słuchania ich ze wszystkich stron zgromadzają.“

Zdaje się być przeznaczeniem rodziny *Bonapartego*, ażeby się ciągle między sobą albo z innymi prawowała. Była królowa Westfalska, pod imieniem *Xiężney Montfort*, skarży się teraz przeciw Panu i Pani *Bacciocchi*. Gdy ostatni mieli jeszcze w posiadłości swej *Lukę*, *Hieronim Bonaparte* zamienił dwie majątności w *Turnene* za dwie inne w *lukieskiem*. Te stracone już są dla niego i jego małżonki; tamte zaś są dotąd jeszcze własnością rodziny *Bacciocchi*.

Dnia 30 grud. roztrząsano w izbie deputowanych prośbę Pana *Maria Duplan*, oficera legii honorowej, który się uskarża na zniesienie do połowy pensyi członkom legii honorowej. Prosił on aby izba uczyniła potrzebne ofiary dla zapewnienia wojskowym w całości tej pensyi, do którego przelewem krwi swej prawa nabyli. Kommissya prośb radziła, odesłać prośbę do ministrów skarbu i wojny z żądaniem objaśnienia tej rzeczy.

Generał *Foy*: Kapitan *Duplan*, którego prośbę podano, jest walecznym oficerem, któremu w oczach moich kula armatna urwała nogę pod *Salamanką*. Nie idzie tu o jednego człowieka; winniem stanąć w obronie całego narodu. Przez czwartą część wieku wszyscy prawie obywatele nasi byli żołnierzami; od nastania pokoju żołnierze nasi zostali znowu obywatelami. Wspomnienie, sposób myślenia, nadzieje, wszystko było i jest w massie ludu i naszego dawnego wojska.

Słowa też, wyrzeczone z tej mównicy, dla pocieszenia słachetnego nieszczęścia, przyjmowane są pożądliwie pod najlichszą strzechą. Francya jest cehem, kiedy tu zabrznią wyrazy: „honor i oczyzna.“ Upłynęło już lat blisko 18 od ustanowienia legii honorowej. Nowy ten zakład stanu miał trwać w późne wieki; otrzymał uposażenia w dobrach leżących. Okryty dawną sławą nawet w dniu swego utworzenia, jaśniała świetnie jego jutrzeńka, rząd dał więcej a niżeli przyrzekł, nie przyszło jednak nikomu na myśl, obwinać z tego powodu rząd o rozrzutność. Nagrody tymczasem, jakiegokolwiek mogły być rodzaju, były zawsze niższe od zasług. Nie można jednak długo bawić się bezkarnie grzykiem wojny. Wojna uczyniła *Napoleona* wielkim; wojna go też zwała. Nastąpiły inne urzędnienia. Ordery *ś. Michała*, *ś. Ducha* i *ś. Ludwika* utworzone zostały przez niepopularnych monarchów. (Sarkania na prawej stronie sali).

Pan *Castelbajac*: Cóż to ma znaczyć?

P. Foy: Mówię, MPanowie, niepopularnych książąt; *Henryk III*, *Ludwik XI* i *Ludwik XIV*, nie byli monarchami popularnymi.

P. Castelbajac: Nie znamy żadnego innego tylko *Napoleona*, który nie był nie popularnym.

P. Foy: Mści Panowie, powiadam, że podług mego przekonania nadałem monarchom tym przymiot, na który w historyi zasługują. Słachetne i rozrzewniające postanowienie przypisało początek legii honorowej bohaterowi *Bourbonow*. *Henryk IV* był patronem walecznych. Muszę WPanom teraz przytoczyć, co uczyniono przeciw legii honorowej. Obecny jeszcze pamięci waszey rok 1814. Nie zapomnieliście jeszcze, jaka epidemija tytułów, pensyi, wyniesienia stanów, i wstąg grassowała w kraju tym, w tej chwili nawet, kiedy potęga nasza upokorzona była i kiedy nam obcy przepisywali prawa. Do tego czasu gwiazda honorowa była nagrodą krwi. Razem gwiazdą takową zaczęto szafować za pospolite i dwóznacze zasługi. Sześć tysięcy mianowań na kawalerów legii honorowej nastąpiło w ciągu 3 miesięcy. Przyymowano do legii honorowej kupami wojskowych którzy się nigdy przy ogniobozowym nie grzel. (Głośne szemranie na prawej stronie.) Wkrótce potem pensya członków legii honorowej zniżoną została do połowy. Było to ze strony ówczasowego ministra występkiem przeciw zastrzeżonej wierności: bo ustawa konstytucyjna zabezpiecza prawa członków legii honorowej. Było to bankrutwem, haniebnym bankrutwem. (Szemranie z wielu stron). Legia honorowa jest konstytucyjnym urządzeniem krajowym; jest ona świętą, nieporuszoną własnością narodową. Trwać musi tak długo jak ustawa konstytucyjna. Podług prawa w roku X wykonywali kawalerowie przysięgę, która wyryta jest w meyi pamięci. Przysięgali oni utrzymać całość terytorjum Francyi; bronić i utrzymywać panującego, prawa i własność. I wrzeczy samey, Panowie moi, francuzka ta i pełna znaczenia przysięga nie przeciwi się w niczem zasadom politycznym, jakie Najjaśniejszy dawca konstytucyi naszej obwieścił. A miejsce przysięgi tej zajmuje teraz czcza formuła; dodają teraz do niej, jakieś niesłychane obowiązki odkrywania spisków; z kąd powstaje ta niedorzeczność, że myśl policyjna połączona jest z zasługą honorową. (Mocne szemranie.) *Cesarska wszechwładność* — (*P. Castelbajac*: Nie znamy żadney wszechwładności cesarskiej) — kazała oddzielney radzie administrować legią honorową, a teraz podobało się powierzyć dochód 6 milionów i pomyślność czoła narodu jednemu człowiekowi! Żądam, żeby nie tylko prośbę kapitana *Duplan*, ale i wszystkie prośby, jakie względem legii honorowej od 3 lat do izby deputowanych podano, odesłane były do ministrów, ażeby je należycie rozważyli i ostatecznie względem nich przełożyli. Co też po żywych rozprawach uchwalonem zostało.

Paryż dnia 2 stycznia. Dnia 1 t. m. *Xiężna Orleans* powiła *xięcia*, który na rozkaz *Króla* otrzyma imiona: *Karol*, *Ferdynand*, *Ludwik*, *Filip*, *Emmanuel* *Xiężę Penthièvre*.

Prośba w sprawie tych, którzy głosowali za śmiercią *Króla*, którą z wielu względów za podsunioną uważać można, podaną została w izbie deputowanych. Autor jej nie zraził

się niechęcią, z jaką izba parów ją przyjęła. Pan *Mestadier* zda o niej sprawę na jednym z pierwszych posiedzeń.

Kommissya zdała sprawę względem prośby tyczącej się pensy kawalerów legii honorowej. Nie wchodząc w to, czy zostawione jeszcze 6.861,902 fr. rocznie wystarczą na pensy, które prawem z d. 28 grud. 1816 zniżone zostały do połowy, kommissya była tego zdania: że rząd uzna potrzebę zastanowienia się nad tą okolicznością, i że w ciągu teraźniejszego posiedzenia wniesie projekt do prawa w celu zaspokojenia interessowanych.

Gdy tutejszy urząd municypalny składał Królowi na Nowy Rok powinszowanie, prefekt departamentu *Sekwany*, wynurzył życzenie, „oby niebo zachowało w najdłuższe lata Króla Jmci;”, na co Król odpowiedział: „Wdzięczem jestem municypalności mego dobrego miasta *Paryża* za wynurzone dla mnie uczucia. Życzę sobie wprawdzie doczekać starości, ale życzę sobie żyć tylko tak długo, póki ludowi memu użytecznym będę.”

Deputacyi od izby deputowanych, która składała Królowi powinszowanie Nowego Roku, dał Król następującą odpowiedź: „Zyjemy z całą Europą w pokoju; ale pozostał nam jeszcze do zwalczania jeden nieprzyjaciel, którym jest anarchia. Położenie nasze nie jest niebezpieczne, poki ja tyleż na *WPanach*, ile *WPanowie* na mnie, polegać mogą.”

Hrabia *Baugnot* podał do gazet pismo, w którym zbija przytoczenie jenerała *Savary*, jakoby dawniej miał związki z nim i z jakimś *Pelart*, który przewoził dla niego pozdrowienia od *Napoleona* z wyspy *Elby*. Otrzymał on tylko urzędową wiadomość, o przybyciu pomienionego *Pelart*, z wyspy *Elby*, ale nie miał z nim żadnych ściślejszych związków.

Descubete de Lascaux i *Depommiers-Desbannes*, dwóch oficerów wplątanych do sprawy tak nazwanych patryotów z 1816, otrzymało zupełne przebaczenie królewskie i zostali znowu wpisani do księgi legii honorowej. Wielu też innych należących do tej sprawy otrzymało podobne przebaczenie.

Mówią o nowym rozkwaterowaniu woysk i odmianie w załogach; w czem jednak zdaje się, że nowy minister woyny nie uczynił jeszcze żadnego postanowienia. Pewną zaś jest, że wszystkie regimenta gwardyi wezwane są do *Paryża*; te które stały dotąd załogą po twierdzach od granic północnych, mają w tych dniach wyruszyć. Ta jedna okoliczność jest dostateczną do uczynienia wielu innych odmian w rozłożeniu woysk.

Jenerał *Vandame* udał się z *Lille* do rodzinnego miejsca swego *Mont-Cassel*.

Paryż, dnia 5 stycznia. Dnia 3 t. m. marszałek *Davoust* miał u Króla prywatną audyencyą.

Nuncyusz papiezki, *Macchi*, przybył tu. d. 31 grud.

Xiążę *Bassano (Maret)* powrócił tu także z wygnania swego.

Stan zdrowia Pana *de Serre* pogorsza się coraz bardziej.

Stojący w *Fontaineblau* regiment margra-

biego *de la Roche-Jaquelin*, otrzymał rozkaz udać się na załogę do *Wersalu*.

Zawozora wieczorem żołnierz jeden z gwardyi narodowej zastrzelił wilka; zaszedł on niewiadomo jakim sposobem do jednego ogrodu na ulicy *Careme-Prenant*.

N I D E R L A N D Y.

Bruxella, dnia 2 stycznia. Monarcha nasz wydał dwie ustawy względem wprowadzenia nowych miar i wag.

Na sessyi drugiej izby powszechnych stanów krajowych, dnia 28 z. m., oświadczył prezydujący, iż Król zezwolił na postanowienie izby zapadłe dnia 27 z. m. Wprzódki więc druga a potem pierwsza izba zatrudni się tymczasowym prawem skarbowym na 8 miesięcy, które zaraz po przyjęciu wezmie skutek. Następnie podane będą izbie 4 rozdziały kodexu cywilnego.

Jenerał major *Auf der Mauler*, stosownie do odebranego zalecenia, udał się z *Gorkum*, gdzie pułk jego stoi na osadzie, do *Amsterdamu*, i tam ma czekać dalszych względem siebie rozkazów. Dowództwo zaś pułku jego objął tymczasowie podpułkownik *Pellegrini*.

S Z W A Y C A R Y A.

List rządu kantonu Szafuzy do gmin względem zapłacenia podatku gruntowego, nie wziął pożądanego skutku, równie jak późniejsze postanowienia tegoż rządu. Gminy oświadczyły, iż chcą żadaną ilość pieniędzy zapłacić, ale pod tytułem składki, nie zaś podatku; dopraszają się oraz, aby uczynienie rozkładu im samym zostawiono.

W Ł O C H Y

Kwakier nazwiskiem *Steeren* miał w środku grudnia wysłuchanie u Papieża w *Rzymie*. Ze zaś nie mógł się pokazać z kapeluszem na głowie, a przepisy religijne zabraniają mu zdjąć go samemu sobie, poradził więc, aby kto w przedpokoju chciał mu zdjąć kapelusz, czego się też podjął *P. Copaccini*, urzędnik sekretaryatu stanu.

Kilku więźniów, utrzymujących podeyrzaną korespondencyą, przeprowadzono z *St. Leo* do zamku ś. *Antola*; dowódcę zaś w *St. Leo*, złożono z urzędu za niedbalstwo.

Zdaje się, iż Xiążna *Wallii* nie myśli prędko powrócić do *Pesaro*.

Cena zboża w kraju papiezkim tak jest mała, iż właściciele wsi nie są w stanie zapłacenia podatków. Toż samo dzieje się w *Sycylii*.

S Z W E C Y A.

Sztokholm, dnia 29 grudnia. Żaden żyd nie może nadal prowadzić w kraju naszym handlu, bądź hurtowego bądź cząstkowego, jeśli pierwej nie wyuczysię przez czas, jaki dla kupców chrześcijańskich jest przepisany. Dotąd izraelici w Szwecyi, równie jak w innych miejscach, wolnymi byli od tego obowiązku.

Kurs wileń. na assyg.: rubel sr., 3 r. kop. 79½ dukat hol. nowy r. 11, kop. 25; stary r. 10 k. 95; imperyal 36 r. kop. 85.

O g ł o s z e n i a.

1. Excerpt oświadczenia z Protokołu Potoczne-
go Sądu Grodzkiego Brastawskiego w dacie po-
niżej wyrażonej zapisanego pod pieczęcią urzęd-
ową tegoż Sądu stronie jest wydan.

Roku 1819 mca decembra 29 dnia. Oświad-
czenie imieniem JW. Wincentego Bielikowicza b.
marszałka Brast. i kawalera z następnej zanosi
się okoliczności. — Gdy z zaszytych układów mię-
dzy żał. a Star. Boruchem Giecelowiczem Fryd-
landem, mieszczaninem Ihumen. dekret nadultry-
marny Sądu Ziem. Ptu Borys. w roku terażniej-
szym 1819 julii 11 nastaly, zasądzający rubli
ass. cztery tysiące sto pięć kop 76, srebrem rubli
dwa tysiące pięćset na WW. Wincentym i Bry-
gidzie Hłaskach Chor. Witeps., oraz synie Anto-
nim dla Gieccla Michielowicza, i jego synow Bo-
rucha i Leyby Frydlandow przelanym w zupeł-
ności żał. został, za którym poszukiwać przed
się bierze na wszelkim majątku rodziców i dzie-
ci WW. Hłaskach, ztym by rzeczeni Frydlan-
dowie ani ktokolwiek inny nie wazyli się wcho-
dzić w układy z obżal. Hłaskami ani też kredy-
tować onym summ nad proporcją ich majątku
odłużonego, spieszę ostrzedz publiczność przez ni-
niejsze oświadczenie w aktach sądowych i poda-
niem przez trzykrotną awizacją do gazet krajo-
wych. W protokule podpis taki, jako plenipotentita-
kowe oświadczenie podpisał Szymon Chadyka
Regent i Adw Brast.

Corectum Rafał Rossiński Grodzki Brast v.
Regent.

Takowe oświadczenie podające się do gaz.
Kur. Lit. że wolno drukować poświadczam Datt
1820 roku stycznia 15 Ludwik Wollowicz Sędzia
Ziem. Wileń.

1. Excerpt z Protokołu Potoczne-
go Sądu Ziem. Ptu Bychowskiego oświadczenia w dacie ni-
żej wyrażonej zaniesionego pod pieczęcią Ziem.
urzędową tegoż Ptu na rekwizycją strony jest
wydany.

Imieniem WW. JPanow Brygidy z Dernał-
łowiczow Chorążyny Ptu Bychowskiego matki,
Dominika Sędziego Ziem Ptu Czerekowskiego,
Teodora deputata dworzeństwa gubernii Mohi-
lowskiej, Stefana i Antoniego Chorążycow Ptu
Bychowskiego synow Boryssowiczow publiczne
czyni się oświadczenie w następnej rzeczy: iż
JWJPani Katarzyna z Judyckich, w pierwszym
zamęściu Dernałowiczowa, w powtórnym dopiero
Wiszczyńska generałowa woysk polskich, wspol-
nie z młodszą rodziną siostrą po oycu swoim
s. p. Joachimie Judyckim półkowniku woysk pol.
znaczných dóbr niedzielonych w trzech guberni-
jach leżących, a w rządziu i głównej majątności
Zurowicz z attynencyami w gubernii Mohilowskiej
w powiatach, Rohaczewskim i Bychowskim roz-
położonych, stawszy się połowiczną i niedysputo-
waną aktorką po dokonany niedawno rozdziale
tychże dóbr Zurowicz przez wyrok ostateczny
Sądu dzielczego kompromissarskiego w dniu 29
października 1817 roku ferowany i zgodnie akce-
ptowany, o wieczność i aktorstwo wydzieloney
sobie schedy weszła w układ z oświadczałcami się,
i w tym celu pod datą miesiąca stycznia 3 dnia
idącego 1820 roku zawartą i przyznaną została
dobrowolna nawzajem intercyza, ktobykolwiek
więc do teyże JW. Jeneralowej Wiszczyńskiej i
do pomienioney schedy jej w dobrach Zurowi-
czach miał jakąś pretensją, ażeby po dzień 15
kwietnia niniejszego 1820 roku dla jej udowod-
nienia czy sam osobiście, czy przez prawnie u-
mocowanego zgłosił się lub do miejsca mieszk-
ania oświadczałczych się w majątności Kazimierz-
owie w gubernii Mohilowskiej w powiecie Bycho-
wskim położoney, lub wreszcie do samego sądo-
wego miasta Bychowa przybył, albowiem, w prze-
wym razie zamilczana po tę datę pretensya
już nie do schedy w dobrach Zurowiczach, ale do
dalszych funduszow JW. Jeneralowej Wiszczyń-
skiej odnosić się będzie, i w tym celu niniejsze
czyni się oświadczenie publiczne. Roku 1820 mca
stycznia 3 dnia, w protokule podpisano, Dominik

Boryssowicz Sędzia Ziem. Ptu Czerekowskiego Teo-
dor Boryssowicz Deputat Dworzeń z Ptu Bychow.
Takowe oświadczenie podające się dla umiesz-
czenia do gazety Kuryera Lit. że można drukować
poświadczam. Datt 1820 roku mca januarji 15 d.
Ludwik Wollowicz Sędzia Ziem. Wileń.

1. Excerpt oświadczenia z Protokołu Po-
toczne-
go kancelaryi miasta w dniu poniżej za-
pisanego i teyże daty urzędowie jest wydan.

Roku 1820 januarji 15 dnia. Przed A-
ktami miasta Gubernskiego Wilna stanąwszy
osobiście Star. Dawid Eliaszowicz oświadcze-
nie poniższe wpisać do protokołu podał przez
słowa: oświadczenie imieniem Star. Dawida Elia-
szowicza czyni się z tego powodu, po dekrecie
magistratu Wileń. wedle dowodu: listu podaw-
czego uzyskał oświadczałczy się na majątku Ja-
kuba Wolframa i samey onego osobie tradycją
oraz między innemi na pretensją oświadczał-
czego się zajętemi artykułami przyznano żał. del.
na drążkach JP. Heysynga przez Wolframa
do reperacyi wziętych rubl. sr. pięćdziesiąt i na
sygneciku JP. Jezierskiego rubli. sr. czternaście,
jakowych drążek i sygnecika, ponieważ od o-
świadczałczego się aktorowie onych to jest JJPP.
Heysyng i Jezierski niewykupują przez złożenie
powyższej summy a żał. delat. musi za lokacją
drążek expensa ponosić, przeto że takowe drążki
i sygnecik za uprzedzić się mającym otaxowa-
niem przez licytacją w dniu 11 februaryi 1820
roku, w miescie Wilnie, w kamienicy Wolfa, na
ulicy Trockiej pod Nem 588 położoney, przy-
bytności przysięgłego Woznego oświadczałczy się
wyprzeda, takowym oświadczeniem wspomnionych
JJPP. Heysynga i Jezierskiego zawiadamiam i
niniejsze urzędowe opowiadanie do gazety Kury-
era Lit. umieścić deklaruję. W protokule pod-
pisano Dawid Eliaszowicz.

Correctum Ignacy Misiewicz M. W. R.

Roku 1820 januar. 15 dnia takowe oświad-
czenie Redakcyja dla zamieszczenia w Kuryerze
Lit. może przyjąć. Mateusz Żółkowski R.M.W.

Ogłasza się po raz drugi i trzeci.

2. Excerpt oświadczenia z protokołu pot-
oczne-
go Ziem. Ptu Wileń. w dacie niżej wyra-
żającej się zapisanego i tego czasu pod pieczę-
cią Urzędową Ziem. Ptu Wileń. jest wydan.

Roku 1820 mca januarji 10 dnia. Przed
aktami Ziem. Ptu Wileń. stawając obecnie
WJP. Kazimierz Chojecki oświadczenie poniż-
sze wpisać do protokołu podał, którego wyrazy
takowe. Oświadczenie nomine małoletnich Pau-
liny i Brygidy Arteckich przez WJP. Kazimie-
rza Chojeckiego Rotm. Oszm. a kuzyna melet-
nich Arteckich przeciwko żydowi Idce Derczy-
nowi i Heronimowi Arteckiemu, zanosi się z na-
stępne-
go zdarzenia, o to: s. p. Bazyli Artecki
oyciec Hieronima Arteckiego schodząc z tego
świata testamentem rozrządził fundusz swój, to
jest: kamienicę z ruchomością wszelką i summy
na obligach, i do tego w tym testamencie Fran-
ciszka Bergiela opiekunem troje potomstwa dwie
corki i trzeciego syna Heronimę zostawił, córka
Brygida znajduje się w Petersburgu, Paulina
w klasztorze u panien Bernardynek na eduka-
cją ulokowano, z którego to funduszu dla córek
summy 20,000 i od oney procent powinny od-
dawać na edukacją i żywność a synowi kamie-
nicę i sumnę, choć takowy testament z krzywdą
dla córek, które iść powinny z dorobkowego mają-
tku do równego działu, a to oddano jako dobre-
mu bratu, ze względu swego miał dołożyć, albo-
by sami w moc Ukazu senatskiego w lat trzy
po wyściu z opieki mogą dochodzić, lecz teraz
przeciwnie pokazało się, po śmierci Arteckich o-

